

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresetben a felperes a C(2010) 4748. sz., 2010. július 13-án kelt dokumentumban Írországhoz intézett levél formájában közölte, a Heather Jane II. nevű új halászahajó biztonsági célú kapacitásának növelése iránti kérelmet elutasító azon bizottsági határozatnak az EUMSZ 263. cikk alapján történő megsemmisítését kéri, amelynek meghozatala azon határozat felváltása érdekében történt, amelyet az említett kérelmet illetően a Bizottsághoz a IV. többéves orientációs programban megfogalmazott célkitűzéseknek a tizenkét méternél hosszabb hajók vonatkozásában a biztonság, a navigáció, a higiénia, a termékminőség és a munkakörülmények javítását célzó növelése végett érkezett kérelmekről szóló, 2003. április 4-i 2003/245/EK bizottsági határozat (HL 2003., L 90., 48. o.) tartalmazott, amely határozatot a felperes vonatkozásában a Törvényszék T-218/03–T-240/03. sz., Boyle és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2006. június 13-án hozott ítélete (EBHT 2006., II-1699. o.) megsemmisítette.

Kereseti kérelmének alátámasztása érdekében a felperes a következő jogalapokra hivatkozik:

A felperes először is azt állítja, hogy az alperes eljárásának nem volt jogi alapja. A megtámadott határozat megfelelő jogi alappal továbbra is a Közösség halászati ágazatának az erőforrások és kiaknázásuk közötti fenntartható egyensúly elérése céljából az 1997. január 1-je és 2001. december 31-e közötti szerkezetátalakítására vonatkozó célkitűzésekről és részletes szabályokról szóló 97/413/EK tanácsi határozat (HL 1997., L 175., 27. o.) 4. cikkének (2) bekezdése képezi, ezért a Bizottságnak a felperes szerint nem volt jogi alapja arra, hogy *ad hoc* határozat formájában hozzon határozatot.

A felperes másodszor előadja, hogy a Bizottság lényeges eljárási szabályt sértett. A felperes kifejti, hogy a megtámadott határozat a 97/413/EK tanácsi határozat szerint igazgatási bizottsági eljárásban kellett volna elfogadni, a Bizottság pedig azáltal, hogy a határozat *ad hoc* alapon történő elfogadása mellett döntött, a lényeges eljárási szabályokat megsértve járt el.

A felperes harmadszor előadja, hogy a Bizottság a 97/413/EK tanácsi határozat 4. cikkének (2) bekezdését tévesen értelmezve túllépte a hatáskörét, különösen azáltal, hogy irreleváns szempontokból indult ki és figyelmen kívül hagyta a „halászati teljesítménynek” a 97/413/EK tanácsi határozatban és az abban az időpontban hatályos közösségi halászati jogszabályokban foglalt meghatározását, amikor a felperes 2001. decemberében benyújtotta a biztonsági célú tonnatartalom-növelés iránti kérelmét.

A felperes továbbá előadja, hogy a megtámadott határozat a felperes biztonsági célú tonnatartalom-növelés iránti kérelmének mérlegelésével kapcsolatban számos nyilvánvaló hibát tartalmaz. A felperes különösen azt állítja, hogy megalapozatlan a Bizottság azon határozata, amely a felperes kérelmét azon az

alapon utasította el, hogy számos kisebb hajó helyettesítő kapacitásának a Heather Jane részére történő felhasználása azt jelentette, hogy e hajó lajstromozásakor nem állt be növekedés az írországi flotta többcéli ágazatának teljes kapacitásában.

A felperes végül azt állítja, hogy a Bizottság megsértette a gondos ügyintézéshez való jogát. Kifejti, hogy a Bizottság azon magatartása, hogy nem volt hajlandó érdemben megvizsgálni a felperes kérelmét, az Európai Unió Alapjogi Chartája 41. cikkében előírt kötelezettségeinek, különösen pedig a felperes azon jogának megsértését képezi, hogy a kérelmét a 97/413/EK tanácsi határozat 4. cikkének (2) bekezdése alapján „tisztességes módon és ésszerű határidőn belül” vizsgálják meg.

2010. szeptember 27-én benyújtott kereset — Mullglen kontra Bizottság

(T-460/10. sz. ügy)

(2010/C 328/69)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Mullglen Ltd (Killybegs, Írország) (képviselők: A. Collins SC, N. Travers barrister és D. Barry solicitor)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék semmisítse meg a C(2010) 4757. sz., 2010. július 13-án kelt dokumentumban Írországhoz intézett levél formájában, a felperessel pedig 2010. július 16-án közölte, az MFV Pacellit felváltani tervezett új nyílt tengeri vonóháló hajó biztonsági célú kapacitásának növelése iránti kérelmet elutasító azon bizottsági határozatot, amelynek meghozatala azon határozat felváltása érdekében történt, amelyet az említett kérelmet illetően a Bizottsághoz a IV. többéves orientációs programban megfogalmazott célkitűzéseknek a tizenkét méternél hosszabb hajók vonatkozásában a biztonság, a navigáció, a higiénia, a termékminőség és a munkakörülmények javítását célzó növelése végett érkezett kérelmekről szóló, 2003. április 4-i 2003/245/EK bizottsági határozat (HL 2003., L 90., 48. o.) tartalmazott, amely határozatot a felperes vonatkozásában a Törvényszék T-218/03–T-240/03. sz., Boyle és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2006. június 13-án hozott ítélete (EBHT 2006., II-1699. o.) megsemmisítette; továbbá

— az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresetben a felperes a C(2010) 4757. sz., 2010. július 13-án kelt dokumentumban Írországhoz intézett levél formájában, a felperessel pedig 2010. július 16-án közölt, az MFV Pacellit felváltani tervezett új nyílt tengeri vonóhálós hajó biztonsági célú kapacitásának növelése iránti kérelmet elutasító azon bizottsági határozatnak az EUMSZ 263. cikk alapján történő megsemmisítését kéri, amelynek meghozatala azon határozat felváltása érdekében történt, amelyet az említett kérelmet illetően a Bizottsághoz a IV. többéves orientációs programban megfogalmazott célkitűzéseknek a tizenkét méternél hosszabb hajók vonatkozásában a biztonság, a navigáció, a higiénia, a termékminőség és a munkakörülmények javítását célzó növelése végett érkezett kérelmekről szóló, 2003. április 4-i 2003/245/EK bizottsági határozat (HL 2003., L 90., 48. o.) tartalmazott, amely határozatot a felperes vonatkozásában a Törvényszék T-218/03–T-240/03. sz., Boyle és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2006. június 13-án hozott ítélete (EBHT 2006., II-1699. o.) megsemmisített.

Kereseti kérelmének alátámasztása érdekében a felperes a következő jogalapokra hivatkozik:

A felperes először is azt állítja, hogy az alperes eljárásának nem volt jogi alapja. A megtámadott határozat megfelelő jogi alapját továbbra is a Közösség halászati ágazatának az erőforrások és kiaknázásuk közötti fenntartható egyensúly elérése céljából az 1997. január 1-je és 2001. december 31-e közötti szerkezetátalakítására vonatkozó célkitűzésekről és részletes szabályokról szóló 97/413/EK tanácsi határozat (HL 1997., L 175., 27. o.) 4. cikkének (2) bekezdése képezi, ezért a Bizottságnak a felperes szerint nem volt jogi alapja arra, hogy *ad hoc* határozat formájában hozzon határozatot.

A felperes másodszor előadja, hogy a Bizottság lényeges eljárási szabályt sértett. A felperes kifejti, hogy a megtámadott határozatot a 97/413/EK tanácsi határozat szerint igazgatási bizottsági eljárásban kellett volna elfogadni, a Bizottság pedig azáltal, hogy a határozat *ad hoc* alapon történő elfogadása mellett döntött, a lényeges eljárási szabályokat megsértve járt el.

A felperes harmadszor előadja, hogy a Bizottság a 97/413/EK tanácsi határozat 4. cikkének (2) bekezdését tévesen értelmezve túllépte a hatáskörét, különösen azáltal, hogy irreleváns szempontokból indult ki és figyelmen kívül hagyta a „halászati teljesítménynek” a 97/413/EK tanácsi határozatban és az abban az időpontban hatályos közösségi halászati jogszabályokban foglalt meghatározását, amikor a felperes 2001 decemberében benyújtotta a biztonsági célú tonnatartalom-növelés iránti kérelmét.

A felperes továbbá előadja, hogy a megtámadott határozat a felperes biztonsági célú tonnatartalom-növelés iránti kérelmének mérlegelésével kapcsolatban számos nyilvánvaló hibát tartalmaz. A felperes különösen azt állítja, hogy nyilvánvalóan téves a Bizottság azon határozata, amely a felperes kérelmét azért utasította el, mert a tervezett új hajó főfedélzet alatti úrtartalma a

Pacellihez képest nagyobb, mint ahogy nyilvánvalóan téves a Bizottság azon feltételezése is, hogy a tervezett új hajó „halászati teljesítménye” nagyobb lesz a Pacelli halászati teljesítményénél.

A felperes végül azt állítja, hogy a Bizottság megsértette az egyenlő bánásmódhoz való jogát. Kifejti, hogy az, hogy a Bizottság a tervezett új hajó főfedélzet alatti nagyobb úrtartalma miatt utasította el a kérelmet, olyan jelentősen eltérő bánásmódot képez, amely a felperessel szemben meg nem engedett hátrányos megkülönböztetést eredményez ahhoz a teljesen eltérő megközelítéshez képest, amelyet a Bizottság a biztonsági célú tonnatartalom-növelés iránti, a 2003/245 határozatban elfogadott egyes kérelmek esetében, valamint az e határozatban először elutasított, majd a C(2010) 4765. sz., 2010. július 13-i dokumentumban közölt bizottsági határozatban végül elfogadott egyik kérelem esetében alkalmazott.

2010. szeptember 27-én benyújtott kereset — Boyle kontra Bizottság

(T-461/10. sz. ügy)

(2010/C 328/70)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Cathal Boyle (Killybegs, Írország) (képviselők: A. Collins SC, N. Travers barrister és D. Barry solicitor)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék semmisítse meg a C(2010) 4751. sz., 2010. július 13-án kelt dokumentumban Írországhoz intézett levél formájában, a felperessel pedig 2010. július 16-án közölt, az MFV Marie Dawn-t felváltani tervezett új nyílt tengeri vonóhálós hajó biztonsági célú kapacitásának növelése iránti kérelmet elutasító azon bizottsági határozatot, amelynek meghozatala azon határozat felváltása érdekében történt, amelyet az említett kérelmet illetően a Bizottsághoz a IV. többéves orientációs programban megfogalmazott célkitűzéseknek a tizenkét méternél hosszabb hajók vonatkozásában a biztonság, a navigáció, a higiénia, a termékminőség és a munkakörülmények javítását célzó növelése végett érkezett kérelmekről szóló, 2003. április 4-i 2003/245/EK bizottsági határozat (HL 2003., L 90., 48. o.) tartalmazott, amely határozatot a felperes vonatkozásában a Törvényszék T-218/03–T-240/03. sz., Boyle és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2006. június 13-án hozott ítélete (EBHT 2006., II-1699. o.) megsemmisített; továbbá

— az alperest kötelezze a költségek viselésére.